

avant..!

**ara més que mai,
catalunya avant!**

conflicte possible

Recollit d'un diari anglès, dies enrera llegia a "La Publicitat", que a la part del protectorat espanyol d'Àfrica, s'estava portant a terme una campanya contra la nostra obra colonitzadora, i es deia que els agitadors eren elements comunistes i elements monàrquics.

Aquesta afirmació la trobo sense fonament, puix no puc capir, que els comunistes puguin colzejar-se amb els nefastos monàrquics.

¿Que en el Marroc s'hi fa o pot fer-s'hi una campanya de perturbació? Això pot ésser molt cert, però difícilment sabrem qui són els causants.

Actualment a Espanya, la gent que advoca més per un règim ben liberal i accentuadament d'esquerra, som els joves. I no seria res d'estrany que es descobrís en el Marroc, el mitjà per fer desaparèixer el perill d'un probable triomf de la nostra ideologia per tal de poder implantar a la nostra Pàtria un règim unitari, tan afros com l'anterior, regentat pels mateixos o similars personatges que dirigien el país en temps de la dinastia borbònica.

Però, cal tenir present que estem en un temps que el poble s'adonaria ben aviat de tan barroera maniobra, i aquesta gesta, en lloc de donar el fruit esperat, portaria greus disturbis.

Els homes joves que glafim per la

llibertat dels pobles no aniríem a una mort segura, ens cal la vida per a consolidar el nostre país.

Si els fills del Marroc demanen la seva independència, i es troben capacitats per a ella, el que cal més és fer veure les seves aspiracions a la S. de N. i que aquesta resolgui el problema sense nou vessament de sang.

Es probable que la reacció monàrquica vulgui fer ús de la fatal tecla africana, però hem de repelir que els joves d'ara no estem disposats a deixar-nos embarcar cap aquell territori, com un ramat de bous.

Aquesta gesta sols era assequible en temps del borbó, puix si algun home conscient s'indisciplinava era castigat durament.

Recordeu la gesta d'aquell batalló que es negà a embarcar a Màlaga, i recordeu també que per aquest motiu el borbó va poder concedir un indult de pena de mort, va ajornar uns quants dies la fi d'uns braus minyons, va canviar-los-hi l'estre de martiri, va suplir el *garrot* pel tret traïdor d'una espingarda moruna. I encara hi va haver qui lloà l'acció del XIIIè. borbó. Quin sarcasme!

L'actual règim no permetrà que la sang del nostre poble torni a escampar-se per les àrides terres del Marroc.

Si la reacció ens porta altra vegada la guerra africana, serà menester que aquesta sigui resolta diplomàticament, puix, de no ésser així, en lloc d'una guerra podria succeir que se'n desencadenessin dues.

Avui dia els cabilenys es troben en

perfectes condicions per a fer-nos la guerra. La força més important que tenim al protectorat és a base de gent del país.

El nostre Govern adonant-se dels greus conflictes que una nova insurrecció podria ocasionar, hauria de desproveir dels estres guerrers a qui, en un moment donat, poden fer-los servir contra nostra.

Tinguem present el desastre d'Annual. Les forces africanes fidels, que componien la Policia Indígena, es posaren, sense pensar-s'hi gaire, al costat dels rebels.

Davant d'aquest exemple, crec precis el desarmament de les Intervencions, Mehal'las i Regulars, cossos compostos de cabilenys.

El treball d'aquestes forces, actualment, es vigilar els bandolers que pul'lulen aquell territori. Doncs bé, per aquest servei un fusell es suficient; seria una mida necessària treure-los-hi el màuser.

Per això hem de procurar portar al Govern, homes degudament capacitats, els quals, adonant-se d'aquest possible conflicte, vagin seguidament a prevenir-se'n, dictant mides enèrgiques de positiu resultat.

Al Marroc ens cal un cos de tropes colonials, degudament armat, per mantenir l'ordre necessari, però mai, un exèrcit preparat pel desordre.

Puix cal tenir present que els que infatigablement conspiren contra l'actual règim, estan a l'aguait i aprofitaran la primera avinentesa per a occir-nos.

JOAN CARRERES I SALLERES.

L'obra de sanejament municipal que porten a terme la majoria republicana socialista de la nostra ciutat:

Primer acord. — Concedir 15 dies de permís al monàrquic Cifuentes (Cap dels municipals), pels serveis fets contra l'actual règim.

Segon acord. — Concedir a l'incapacitat Secretari Santaló, la direcció de les Oficines Centrals, obligant a les persones decents de l'Ajuntament a posar-se a les seves ordres.